

Nogle af udvalgets spørgsmål til socialministeren og dennes besvarelse heraf

Socialministerens svar på spørgsmål 60 (L 214 – bilag 77)

Spørgsmål 60:

Ministeren bedes oplyse om reglerne for barnets muligheder for bisidder.

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at spørgsmålet om en personlig støtte for barnet, en såkaldt bisidder, kun opstår, hvis barnet eller den unge selv fremsætter ønske herom. Det er således barnet selv, der afgør, om det har behov for en bisidder, og hvem det i så fald skal være.

Begrebet bisidder bruges i daglig tale ofte, uden at det er helt afklaret, om der alene tænkes på personlig støtte, eller om der også menes en legal repræsentant, dvs. en person, der repræsenterer pågældende og kan handle på dennes vegne.

Når det drejer sig om børn og unge under 18 år, som står under forældremyndighed, er det imidlertid nødvendigt at sondre mellem en bisidder og en legal repræsentant.

Ved bisidder forstås i denne sammenhæng alene en personlig støtte for barnet eller den unge, der under sagen kan give barnet eller den unge råd og vejledning eller blot ved sin tilstedeværelse indgyde barnet eller den unge tryghed.

Efter gældende regler har såvel barn som forældre adgang til at benytte en bisidder som støtte under sagsbehandlingen. I forbindelse med adgangen til at udtale sig over for børn og unge-udvalget er adgangen til bisidder udtrykkelig nævnt i den gældende bistandslovs § 125, stk. 1, og videreført i lovforslagets § 127, stk. 2.

Også uden for disse tilfælde kan der benyttes bisidder, uden at der kan stilles krav om udtrykkelig lovhjælp, netop fordi bisidderne ingen selvstændige beføjelser har.

Udgangspunktet vil som nævnt ovenfor være, at barnet selv afgør, om det ønsker en bisidder, og hvem det skal være. Da bisidderne som nævnt ingen selvstændige beføjelser har, vil

der normalt ikke opstå problemer i forhold til forældremyndighedsindehaveren. Indehaveren af forældremyndigheden skal således ikke godkende barnets valg af bisidder.

Hvis indehaveren af forældremyndigheden imidlertid protesterer, kan der opstå en situation, hvor der må træffes en egentlig afgørelse vedrørende bisidderspørgsmålet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den af barnet valgte bisidder har repræsenteret andre parter i sagen og derved af forældremyndighedsindehaveren kan opfattes som modpart.

En bisidder vil således kunne give barnet en personlig støtte, som normalt ikke vil skabe konflikter i forhold til forældremyndighedens indehaver.

Tillægges bisidderen derimod nærmere afgivne beføjelser til at føre barnets sag, bliver der i realiteten tale om en legal repræsentant. Dermed opstår der også et behov for en afgrænsning mellem repræsentantens beføjelser i forhold til forældremyndighedsindehaverens beføjelser. En sådan ordning, hvor repræsentanten så at sige på egen hånd kan føre barnets sag, vil have de samme uheldige konsekvenser som tildeling af advokat til et barn, der ikke har partsstatus. Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget vil den pågældende ofte få til opgave at træffe en »foreløbig afgørelse« i sagen ved at give sin støtte enten til kommunens eller forældrenes standpunkt under sagen.

Barnet vil ikke være tjent med, at der indsættes flere aktører i sagsforløbet, når disse tildeles en rolle, der i sig selv rummer en risiko for at være konfliktskabende i forholdet mellem barnet og forældrene. Barnet vil være bedre tjent med, at de konflikter, der ikke kan undgås, forbliver mellem forældre og forvaltning og ikke flyttes over som konflikter mellem forældrene og barnet.

Socialministeriet vil uddybe spørgsmålet om bisidder eller anden form for støtte til barnet i den kommende vejledning.

I vejledningen vil der tillige kunne ske en beskrivelse af de tilfælde, hvor barnet ikke selv